

शाटीमाच्छाद्य डुष्कृदाम् R. 2, 32, 31.

डुष्कृद् (2. डुप् + कृद्) adj. *schwer zu vernichten*: अरिगणा नियतं व्यसने स्थितं परिभवति भवति च डुष्कृद्: Kām. Nitis. 14, 68.

डुष्कृन् (2. डुप् + कृन्) adj. *schlecht abgelöst, — herausgezogen*: कण्ठो ऽपि हि डुष्कृनो विकारं कुरुते चिरम् MBh. 12, 5307.

डुःशंस (2. डुप् + शंस) adj. *drohend, übelwollend*: मा नो डुःशंसं ईशत RV. 1, 23, 9. 94, 9. 2, 23, 10. 41, 8. 7, 94, 12. 8, 18, 4. यो नः सोम मुशंसिनो डुःशंसं आदिदेशति AV. 6, 6, 2. 12, 2, 2.

डुःशक्तं und डुःशक्ति (2. डुप् + शक्ति) adj. *unvermögend* P. 5, 4, 124, v. l.

डुःशल (2. डुप् + शल) 1) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBu. 1, 2728, 4544 (मुःशल gedr.). 7, 5176. — 2) f. या N. pr. der einzigen Tochter Dhṛtarāṣṭra's, der Gemahlin des Königs Gajadṛatha, MBu. 1, 2740, 2744, 4527. fgg. 4553, 4557, 3, 15782, 9, 3647, 11, 629, 14, 2275. fgg. Bhāg. P. 9, 22, 25.

डुःशस्त (2. डुप् + शन्) adj. *schlecht recitirt* Pāṇkāv. Br. 5, 8, 6. 14, 3, 13. n. *eine schlechte Recitation*: यज्ञस्य डुष्टं डुःशस्तं सुष्टं मुशस्तं कुर्वन्ति At. Br. 3, 38.

डुःशाक (2. डुप् + शाक) n. *Mangel an Gemüse, Misswuchs des Gemüses* P. 2, 1, 6, Sch. Wird als adv. comp. aufgefasst.

डुःशाम (2. डुप् + शाम) adj. = डुःशामन Vop. 26, 199.

डुःशामन (2. डुप् + शा^०) 1) adj. *schwer zu beherrschen, — im Zaume zu halten* P. 3, 3, 130, Vārtt. 1. Vop. 26, 199. — 2) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBu. 1, 2447, 2725, 2728, 3810, 3, 1797, 5, 4167. VP. 459. — डुःशामनविकार (?) Hist. de la vie de Hiouen-tsang 101.

डुःशामु (2. डुप् + शाम) adj. *bösartig*: डुःशाम्रागादिति घोषं आसीत् RV. 10, 33, 1.

डुःशीम 1) adj. in der Stelle: अथ यदङ्गेः सुशीमं वा डुःशीमं वा स्पृशति Çāṇkh. Br. 2, 7. Nach dem Schol. = डुःप्राप. — 2) viell. N. pr. eines Mannes RV. 10, 93, 14. — Vgl. सुशीम.

डुःशील (2. डुप् + शील) adj. f. या *schlechte Neigungen, Gewohnheiten —, einen schlechten Charakter habend* (Gegens. शीलवत्) MBu. 10, 96. R. 2, 190, 5 (Gorr. 118, 5). 3, 2, 23. 23, 14. 41, 9. Rāga-Tar. 4, 90. Bhāg. P. 8, 1, 26. Davon nom. abstr. डुःशीलता f. Kull. zu M. 9, 12. — Vgl. दौःशील्य.

डुःशृङ्गी (2. डुप् + शृङ्ग) f. *eine untreue Frau* H. c. 110.

डुःशैव (2. डुप् + शैव) adj. *missgünstig*: यो नः पूषन्वो वक्रौ डुःशैवं आदिदेशति RV. 1, 42, 2.

डुःशोध (2. डुप् + शोध) adj. *schwer zu reinigen* Suçr. 2, 12, 4.

डुःशोष (2. डुप् + शोष) adj. *schwer auszutrocknen* MBu. 8, 656.

डुःश्रुत (2. डुप् + श्रुत) adj. *schlecht —, falsch gehört*: ये च पूर्व त्रया प्रोक्ता दोषा रामस्य धीमतः । डुःश्रुतं तत्र तद्रतः स महात्मा महायशः ॥ R. 3, 41, 10, 13, 15.

1. डुष्, डुष्यति (ep. auch ०ते) Duātur. 26, 76. erhält keinen Bindevocal Kār. 6 aus Sidh. K. zu P. 7, 2, 10. *verderben, schlecht werden, zu Grunde gehen, Schaden nehmen; verunreinigt werden, sich verunreinigen, einen Fehltritt —, eine Sünde begehen*: मेदे प्रजापते रेतो डुषत् At. Br. 3, 33. यस्य सायं डुग्धं सोनाय्यं डुष्यत् 7, 4. Schol. zu Kīrti. Çr.

25, 4, 15. Nidāna 1, 6. ग्रहणी Suçr. 2, 443, 7. तत्संयोगाच्च डुष्येत कन्याभावो मम MBh. 1, 2405. योनिर्यथा न डुष्येत कर्ताहं ते Bhāg. P. 9, 24, 33. डुरारोक्तं पदे राज्ञाम् — स्वल्पेनाप्यपचरेण ब्राह्मणमिव डुष्यति (so ist mit Pāṇkāt. I, 76 zu lesen) Kām. Nitis. 11, 36. धर्मो न डुष्यति MBh. 1, 7802. चारित्र्यं डुष्यते Hariv. 10961. न वैषो (आत्मा) ऽस्य (देहस्य) दोषेण डुष्यति Khānd. Up. 8, 10, 1. श्मशानेष्वपि तेजस्वी पावका नैव डुष्यति M. 9, 318. पवित्रं डुष्यतीत्येतद्धर्मतो नोपपद्यते 10, 102. Varāh. Brh. S. 73, 9. गर्भेण डुष्यते कन्या गृहवासिन च द्वित्रः MBh. 13, 2181. डुष्येयुः सर्ववर्णाश्च M. 7, 24. अनघेयं द्वित्रश्रेष्ठा जगन्माता न डुष्यते । यद्योष्माला मूर्यस्य द्वित्रचण्डालमङ्गिनी ॥ Mārka. P. 18, 32. नात्ता डुष्यत्यदन्नायान्प्राणिनः M. 3, 30, 32. 8, 349, 10, 127. MBh. 3, 1043, 4, 1557. R. 2, 39, 21. vom Uebel sein, fehlerhaft sein: अहोरात्रादपि स्रेकः प्रत्यागच्छेत् डुष्यति (ह्र० gedr.) Suçr. 2, 214, 15, 16, 15. विषादे विस्मये u. s. w. द्वित्रश्रुतं वा न डुष्यति Cit. beim Schol. zu Çāk. 3, 5. Statt des med. डुष्यते und डुष्येत könnte hie und da, ohne dass der Sinn oder dass Versmaas darunter litte, das pass. vom caus. ह्रष्यते und ह्रष्येत gelesen werden. Bei Kālidāsa dürfen wir डुष्यते auf keinen Fall für richtig ansehen und demnach Çāk. 177 mit der var. l. ह्रष्यते lesen.

— partic. डुष्ट *verdorben*: रुविस् Kātj. Çr. 25, 3, 9, 11, 20, 12, 10. Çāṇkh. Çr. 3, 20, 5. Jāṇ. 2, 257. Bhāg. P. 4, 13, 27. अन्नं Suçr. 1, 243, 1. mitgenommen, in einem schlechten Zustande befindlich: कायं Bhārṭṣ. 3, 10. अनेकेदोषदुष्टो ऽपि कायः कस्य न वल्लभः Pāṇkāt. I, 272. व्रणं Suçr. 1, 143, 2. fehlerhaft, falsch: कारणा Kap. 1, 80. तत्र द्वितीयो (पत्नः) अत्यतदुष्टः Kātj. zu Pat. zu P. 7, 1, 30. *schlimm, arg*: किं भूयो ऽप्यन्यं दुष्टतरं निग्रहं कर्णच्छेदेन करोमि Pāṇkāt. 38, 11. böse, von woher Gefahr droht: यत्र यत्र स धर्मात्मा दुष्टो दृष्टिं व्यसर्जयत् । तत्र तत्र व्यशोर्यत तावकाः MBh. 8, 3167. ग्रहं Jāṇ. 1, 306. Pāṇkāt. 43, 7. Vid. 62. सन्न Thier Ragh. 2, 8. सर्प Pāṇkāt. 98, 22. *schlecht, fehlerhaft* von gezähmten Thieren: अथ Kāthop. 3, 5. गो Bhāg. P. 4, 17, 23. गज H. 1222. वृष 1262. böse in moralischem Sinne: ०चरित्र Pāṇkāt. 41, 14. स्त्रीस्वभाव R. 3, 51, 35. ०चेतस् 32, 20. M. 3, 225. ०भाव N. 10, 15. Hip. 2, 27. R. 3, 49, 56. ०भावता 1, 3, 14. दुष्टात्मन् 3, 33, 15. 49, 52. 53, 22. Hip. 3, 4, 4, 6. ०धी H. 438. ०बुद्धि mit उपरि Böses gegen Jmd im Sinne habend Pāṇkāt. 22, 11. 64, 13. ०वाच् böse Reden führend M. 8, 386. der sich vergangen hat, schuldig, böse, schlecht von Personen: सकृदुष्टं च मित्रं यः पुनः संधातुमिच्छति Kām. 19. M. 8, 373, 388, 9, 310. Jāṇ. 1, 66, 144. 2, 15. N. 11, 33. Bhāg. 1, 41. R. 1, 17, 14. 59, 17. 2, 31, 20. Ragh. 1, 28. Pāṇkāt. I, 72, 40, 18. Vet. 2, 1, 27, 9. mit einem gen. *feindliche Absichten gegen Jmd habend*: कश्चिन्न दुष्टो व्रजसि रामस्य R. Gorr. 2, 92, 16. दुष्टा = पुंश्चलो *liederlich* Çāṇkh. im ÇK Dh. Häufig geht die nähere Angabe womit sich Jmd vergeht im comp. voran: कनडुष्टं Jāṇ. 1, 224. मनो^० M. 5, 108. योनि^० Hariv. 7733. वाग्दुष्टं M. 3, 156, 8, 343. Hariv. 1189, 7737. हेतुदुष्टं MBh. 13, 6198. दुष्टं n. *Vergehen, Schuld*: सदुष्टं *schuldlos* neben अदुष्टं *unschuldig* R. 5, 91, 2. योनिदुष्टे स्त्रिया नास्ति प्रायश्चित्तं कृतैव सा । वाग्दुष्टे विकृतिं सद्भिः प्रायश्चित्तं पुरातने Hariv. 7760. अस्ति^० ein *Vergehen gegen das Ohr* Sūh. D. 3, 9, 12.

— caus. ह्रष्यति (ep. auch ०ते) P. 6, 4, 90. Vop. 18, 20, 1) *verderben, verderben, vernichten, verunreinigen, besudeln*: अथा धर्माणि सन्तान न